

Ngủ với kẻ thù- Sleeping With The Enemy

Tác Giả: THG chuyên ng

Thứ Ba, 10 Tháng 1 Năm 2012 17:18

Mọi quý vị đọc một bài viết hay của đồng nghiệp kim Thợ ng Ngh Sĩ James Webb, có vẻ là người Việt Nam .

Xin mọi quý vị đọc một bài viết của một cựu Sĩ Quan Hoa Kỳ đã từng chiến đấu trên chiến trường Việt Nam, cựu Bộ Trưởng ng Hộ i Quân Hoa Kỳ và hiện là Thợ ng Ngh Sĩ Liên Bang của Hoa Kỳ . Quan điểm về cuộc chiến Việt Nam . Thú thật, cho đến bây giờ mọi thấy một người Mỹ trí thức có đầy đủ hiểu biết về cuộc chiến Việt Nam đã viết một bài chân thật, rất đáng kính trọng và rất đáng đưa vào lịch sử của Hoa Kỳ để cho con cháu Hoa Kỳ được hiểu rõ hơn cuộc chiến Việt Nam mà trước đây những người Việt lịch sử Hoa Kỳ đã thiêu hủy kiến số ng để viết.

Sleeping With the Enemy
By James Webb

Biết gì thích như thế nào với những đứa con của tôi rằng khi tôi mất mẹ, đôi mẹ tôi, những tiếng nói ồn ào như tiếng của những người cùng tuồng, cùng thối với tôi là những mặt đích phá nát những nền tảng của xã hội Hoa Kỳ, để xây dựng lại một xã hội dựa theo quan điểm duy trì mãi của họ. Giờ đây nhìn lại, ngay cả chúng ta, những người đã trải qua giai đoạn này, cũng không hiểu được tại sao lại có những kẻ với trình độ học vấn cao, đa số sinh ra từ gia đình thế kỷ 19, lại có thể gieo rắc những tàn phá hoạn nạn làm nhiều đứa con không khí của thập niên 1960 và những năm đầu của thập niên 1970. Ngay cả Quốc Hội cũng bỏ nhiệm vụ những con vì khuynh ngy.

Sau khi Tổng thống Nixon tiếp chức vào tháng Tám 1974, cuộc bầu cử mùa Thu năm ấy mang lại 76 tân Dân Biểu thuộc đảng Dân Chủ và 8 Thượng nghị Sĩ. Đa số những dân chủ chân chính, chân ráo này đã tranh cử dựa trên công lý lãnh của Mc Govern. Nhiệm vụ người trong số họ được xem như những người viên yu kém trình độ khi Nixon tiếp chức, vài người không xứng đáng thuy rõ, chẳng hạn như Tom Downey, 26 tuổi, thuộc New York, người chỉa rằng có một nghị nghị gì và vấn còn ở nhà với mẹ.

Cái gọi là Quốc Hội họ Watergate này đi vào hành vào thành phố với một số mặt nh vô cùng quan trọng mà sau này trở thành điểm tập hợp cho cánh T&# của Hoa Kỳ: Chăm sóc sức giúp đỡ của nước Mỹ đối với bất kỳ hình thức nào cho chính quyền đang bị vây kh&#n Nam Việt Nam. Không nên lầm lẫn ở chỗ này – đây không phải là số kêu gào thanh niên Mỹ được đi vào cõi chết của những năm trước đây. Những người lính Mỹ cuối cùng đã rời khỏi Việt Nam hai năm trước rồi, và đã tròn bốn năm không có một người Mỹ nào bị tử trận.

Bởi những lý do mà không một vị n&#n nào có thể bào chữa được, ngay cả sau khi quân đội Mỹ triệt thoái, cánh T&# và n&#p của những kẻ gi&#ng để đánh g&#c n&#n Dân Chủ còn phải thái của Nam Việt Nam. Phải tá sau này của Nhà Trưởng Harold Ickes và nhiệm vụ người khác trong “Chiến Dịch Ki&#m Soát Tài Chánh” – có một lúc được giúp đỡ bởi một người tu&#i trở nhiệm vụ tham vọng: Bill Clinton – làm việc để cắt toàn bộ những khoản tài trợ của Quốc Hội nhằm giúp miền Nam Việt Nam tái tạo và. Liên Hiệp Hoà Bình Đông Dương, đi vào hành bộ David Dellinger và được qu&#ng bá bởi Jane Fonda và Tom Hayden, phải hợp chặt chẽ với Hà Nội suốt năm 1973 và 1974, đi khắp các khuôn viên đại học Mỹ, tập hợp sinh viên để chẳng lại đi vào được cho là những con ác quỷ trong chánh quyền Nam Việt Nam. Những đứa con mình của họ trong Quốc Hội liên tục thêm vào những tu chính án để chăm sóc sức vị n&#n trở của Hoa Kỳ cho những người Việt Nam chẳng công Sơn, ngăn cấm các vị n&#c để những không lại để giúp những chiến binh Nam Việt Nam đang bị tàn công bởi các đ&#n và bộ để chánh quy Bắc Việt được khỏi S&# Việt và Trung Cộng y&#m trở.

Rồi đến đầu năm 1975 Quốc Hội Watergate giáng một đòn chí tử xuống các nước Đông Dương không Cộng Sản. Tân Quốc Hội là nh&#nh bằng tay ch&#i là yêu cầu gia tăng quân vị n&#n cho miền

Nam Vi&#t Nam và Cam B&#t c&#a T&#ng Th&#ng Gerald Ford. Ngân kho&#n dành riêng này s&# cung c&#p cho quân đ&#i Cam B&#t và Nam Vi&#t Nam đ&#n đ&#c, ph&# từng thay th&#, và vũ khí chi&#n thu&#t c&#n thi&#t đ&# ti&#p t&#c cu&#c chi&#n t&# v&#. B&#t ch&#p s&# ki&#n là Hi&#p Đ&#nh Paris 1973 đ&#c bi&#t đòi h&#i ph&#i cung c&#p “vi&#n tr&# đ&# thay th&# trang thi&#t b&# quân s&# vô gi&#i h&#n” cho Nam Vi&#t Nam, đ&#n tháng Ba phe Dân Ch&# trong Qu&#c H&#i bi&#u quy&#t v&#i t&# s&# áp đ&#o, 189-49, ch&#ng l&#i b&#t k&# vi&#n tr&# quân s&# b&# sung cho Nam Vi&#t Nam và Cam B&#t.

Trong các cu&#c tranh lu&#n, lu&#n đi&#u c&#a phe T&# ph&#n chi&#n g&#m toàn nh&#ng l&#i lên án các đ&#ng minh đang b&# chi&#n tranh tàn phá c&#a Hoa K&#. Và đ&#y nh&#ng h&#a h&#n v&# m&#t t&#ng lai t&#t đ&#p cho các qu&#c gia này đ&#i s&# cai tr&# c&#a ch&# đ&# C&#ng S&#n. R&#i dân bi&#u Christopher Dodd, tiêu bi&#u cho s&# gây th&# h&#t thu&#c ch&#a c&#a các đ&#ng vi&#n, lên gi&#ng đ&#y đi&#u b&# “g&#i ch&# đ&# Lon Nol là đ&#ng minh là làm nh&#c ch&# nghĩa... T&#ng v&#t l&#n nh&#t mà đ&#t n&#c chúng ta có th&# trao cho nhân dân Cam B&#t là hòa bình, không ph&#i súng. Và cách t&#t nh&#t đ&# đ&#t đ&#c m&#c đích này là ch&#m đ&#t vi&#n tr&# quân s&# ngay l&#p t&#c.”

Sau khi tr&# thành chuyên gia đ&#i ngo&#i trong vòng ch&# có hai tháng k&# t&# lúc thôi bú m&#, Tom Downey ch&# đi&#u nh&#ng c&#nh cáo v&# t&#i ác đi&#t ch&#ng s&#p s&#a x&#y ra &# Cam B&#t, cái t&#i ác đã gi&#t h&#n m&#t ph&#n ba dân s&# c&#a qu&#c gia này, nh&# sau: “Chính ph&# c&#nh cáo r&#ng n&#u chúng ta r&#i b&# các qu&#c gia &#y thì s&# có t&#m máu. Nh&#ng nh&#ng c&#nh cáo cho vi&#c t&#m máu trong t&#ng lai không th&# bi&#n minh cho vi&#c kéo dài vi&#c t&#m máu hi&#n nay.”

Trên chi&#n tr&#ng Vi&#t Nam vi&#c ch&#m đ&#t vi&#n tr&# quân trang, quân c&# là m&#t tin làm kinh ng&#c và b&#t ng&#. Các c&#p ch&# huy quân đ&#i c&#a mi&#n Nam Vi&#t Nam đã đ&#c đ&#m b&#o v&# vi&#c vi&#n tr&# trang thi&#t b&# khi ng&#i M&# rút quân – t&#ng t&# nh&# nh&#ng vi&#n tr&# Hoa K&# v&#n dành cho Nam Hàn và Tây Đ&#c – và đ&#m b&#o r&#ng Hoa K&# s&# tái oanh t&#c B&#c Vi&#t, n&#u B&#c Vi&#t t&#n công mi&#n Nam, vi ph&#m hi&#p đ&#nh Paris 1973. B&#y gi&# thì h&# đang m&# m&#t tr&#ng tr&#ng nhìn vào m&#t t&#ng lai b&#t đ&#nh kh&#ng khi&#p, trong lúc kh&#i Sô Vi&#t và Trung C&#ng v&#n ti&#p t&#c y&#m tr&# cho C&#ng S&#n B&#c Vi&#t.

Trong lúc quân đ&#i Nam Vi&#t Nam, v&#a choáng váng v&#a m&#t tinh th&#n, tìm cách đi&#u ch&#nh l&#i l&#c l&#ng đ&# đ&#i phó v&#i nh&#ng s&# thi&#u th&#n trang thi&#t b&# c&#n thi&#t, quân đ&#i chính quy mi&#n B&#c đ&#c tái trang b&# đ&#y đ&# l&#p t&#c phát đ&#ng cu&#c t&#ng t&#n công. B&#t gi&# đ&#c nhi&#u đ&#n v&# b&# cô l&#p, quân B&#c Vi&#t tràn xu&#ng vùng đ&#ng b&#ng trong vòng có 55 ngày.

Nh&#ng năm v&# sau, tôi đã ph&#ng v&#n nh&#ng ng&#i lính mi&#n Nam Vi&#t Nam còn s&#ng sót trong nh&#ng cu&#c giao tranh, nhi&#u ng&#i đã b&# tr&#i qua h&#n ch&#c năm trong các tr&#i tù t&#p trung c&#a C&#ng S&#n sau khi cu&#c chi&#n ch&#m đ&#t. Nh&#ng đi&#p khúc này không bao gi&# ch&#m đ&#t:

- “Tôi không còn đ&#n đ&#c.”
- “Tôi ch&# còn 3 qu&# đ&#n pháo cho m&#i kh&#u m&#t ngày.”
- “Tôi không còn gì đ&# phát cho binh sĩ c&#a tôi.”
- “Tôi ph&#i t&#t máy truy&#n tin, b&#i vì tôi không th&# nào ch&#u đ&#ng đ&#c n&#a khi ph&#i nghe nh&#ng l&#i kêu g&#i xin ti&#p vi&#n.”

Ph&#n ng c&a Hoa K& tr&#c s& x&p đ& này cho th&y có hai nhóm khác nhau, và đi&u này v&n còn ti&p t&c đ&#c th&y rõ trong nhi&u v&n đ& mà chúng ta đang ph&i đ&#ng đ&u ngày nay. Đ&i v&i nh&ng ng&#i đã t&ng chi&n đ&u & Vi&t Nam, và đ&i v&i gia đình, b&n bè, và nh&ng ng&#i cùng quan đi&m chánh tr& v&i h&, đây là m&t th&ng đ&n t&i và tuy&t v&ng.

Nh&ng khuôn m&t mà chúng ta th&y đang ch&y tr&n s& t&n công c&a B&c Vi&t là nh&ng khuôn m&t r&t th&t và quen thu&c, không ph&i đ&n thu&n là nh&ng hình &nh truy&n hình. Nh&ng thân ng&#i xoay trong không gian nh& nh&ng bông tuy&t, r&i xu&ng ch&t th&m kh&c sau khi h& đeo và bám vào thân tr&c thẳng hay phi c& m&t cách tuy&t v&ng, có th& là nh&ng ng&#i chúng ta quen bi&t ho&c đã t&ng giúp đ&. Ngay c& đ&i v&i nh&ng k& không còn ni&m tin vào kh& năng đánh b&i C&ng S&n, đây không ph&i là cách đ& ch&m đ&t cu&c chi&n.

Đ&i v&i nh&ng k& t&ng tr&n tránh cu&c chi&n và l&n lên tin r&ng đ&t n&#c chúng ta là qu& đ&, và ngay c& khi h& th& m&ng hoá nh&ng ý đ&nh c&a ng&#i C&ng S&n, nh&ng tu&n l& sau cùng này đã ch&i b& trách nhi&m c&a mình trong s& x&p đ& này b&ng nh&ng phê phán quân đ&i Nam Vi&t Nam đ&y tính sa l&ng, hay là công khai reo m&ng.

& trung tâm Lu&t Khoa c&a đ&i h&c Georgetown n&i tôi đang theo h&c, vi&c B&c Vi&t tr&ng tr&n ném b& các đi&u cam k&t v& hòa bình và b&u c& trong hi&p đ&nh Paris 1973, và ti&ng xe tăng c&a B&c Vi&t trên đ&#ng ph& Sài Gòn đ&#c xem nh& là m&t cái c& đ& th&c s& ă&n m&ng.

S& ch&i b& trách nhi&m v&n còn tràn lan trong năm 1997. Th&c ra cái k&t cu&c này chính là m&c tiêu c&a phong trào ph&n chi&n đã c& g&ng không ng&ng ngh& trong nh&ng năm theo sau s& rút quân c&a M&. George McGovern, th&ng th&n h&n nhi&u ng&#i, công khai tuyên b& v&i ng&#i vi&t trong lúc ngh& khi th&u hình cho ch&#ng tr&nh “Crossfire” c&a CNN vào năm 1995. Sau khi tôi đã lý lu&n r&ng cu&c chi&n rõ ràng là có th& th&ng đ&#c ngay c& vào giai đ&#n cu&i n&u chúng ta thay đ&i chi&n l&#c c&a mình, &ng c& viên T&ng Th&ng năm 1972, ng&#i tình nguy&n đi Hà N&i b&ng đ&u g&i, đã bình lu&n r&ng: “Anh không hi&u là tôi KHÔNG MU&N chúng ta chi&n th&ng cu&c chi&n đó sao?” Ông McGovern không ch& có m&t mình. Ông ta là ph&n t& c&a m&t nhóm nh&, nh&ng vô cùng có &nh h&#ng l&n trong chính tr&ng. Sau cùng h& đã đ&t đ&#c đi&u h& mu&n.

Có l& không còn minh ch&ng nào l&n h&n cho không khí hân hoan chung quanh chi&n th&ng c&a C&ng S&n là gi&i i th&#ng đi&n &nh năm 1975, đ&#c t& ch&c vào ngày 8 tháng 4, ba tu&n tr&#c khi mi&n Nam x&p đ&.

Gi&i phim tài li&u hay nh&t đ&#c trao cho phim Hearts and Minds, m&t phim tuyên truy&n đ&c ác t&n công nh&ng giá tr& văn hóa Hoa K& cũng nh& nh&ng c& g&ng c&a chúng ta đ& h& tr& cho s& chi&n đ&u cho n&n Dân Ch& c&a mi&n Nam Vi&t Nam. Các nhà s&n xu&t Peter Davis và Bert Schneider (ng&#i th& đi&n m&t vai trong câu chuy&n c&a David Horowitz) cùng nhau nh&n gi&i i Oscar. Schneider th&ng th&ng trong vi&c công nh&n s& &ng h& nh&ng ng&#i C&ng S&n c&a mình.

Đ&ng tr&#c máy vi âm ông ta nói:

- “Th&t là ng&#c đ&i khi chúng ta đang & đây, vào th&i đi&m mà Vi&t Nam s&p đ&#c gi&i phóng.”

R&i giây phút đáng kinh ng&c nh&t c&a Hollywood x&y ra – dù gi& đây đã đ&#c h& c& tình quen đ&. Trong lúc qu&c gia Vi&t Nam, mà nhi&u ng&#i M& đã đ& máu và n&#c m&t đ& b&o v&, đang tan bi&n d&#i bánh xích c&a xe tăng, Schneider l&i ra m&t đi&n tín đ&#c g&i t& k& thù c&a chúng ta, đoàn đ&i bi&u C&ng S&n Vi&t Nam & Paris, và đ&c to lên l&i chúc m&ng cho phim c&a mình. Không m&t phút giây do d&, nh&ng k& nhi&u quy&n l&c nh&t c&a Hollywood đ&ng đ&y hoan

nghe về Schneider để biết tin này.

Chúng ta, những người đã từng chiến đấu ở Việt Nam hoặc là những người lính hoặc những công nhân ở đó, nhìn lại cái khoảnh khắc này của năm 1975 với sự sống sót không nguôi và không bao giờ quên được. Họ là ai mà cuộc chiến đấu của họ để lại cái nhìn của thế giới về chúng ta? Sao họ lại có thể chiến đấu chính những người đồng hương của mình một cách dũng cảm đến thế? Sao họ có thể đồng ý để hoàn thành chiến thắng của kẻ thù Cộng Sản, kẻ đã làm thiệt mạng 58,000 người Mỹ và đè bẹp một đồng minh chiến đấu của họ Dân Chủ? Làm sao có thể nói rằng chúng ta và họ đang sống trong cùng một đất nước?

Từ lúc này đến nay, không một ai nào của Hollywood nói về sự phẫn nộ của những con người bị ném xuống biển sau màn trình diễn của Việt Nam. Không ai để cập đến những tội ác từ tập trung cộng tử mà hàng triệu chiến binh miền Nam Việt Nam đã bị giam giữ, 56,000 người đã thiệt mạng, 250,000 bị giam giữ 6 năm, nhiều người bị giam giữ 18 năm. Không người nào chỉ trích việc cưỡng bức di dân, tham nhũng, đàn áp những người bất đồng chính kiến, cướp đất, cướp nhà của dân hay là chế độ Công An trấn áp mà hiện vẫn còn đang tiếp diễn. Thêm vào đó, người trình chiếu phim Hamburger Hill có ý tưởng những kẻ thua cuộc nghèo thu nhập, người ta chỉ hoài công nỗ lực tìm kiếm phim thu lợi có thêm vóc dáng từ các chiến binh Hoa Kỳ ở Việt Nam với đầy đủ danh dự và trong những khung cảnh có thể.

Tại sao? Bởi vì cộng đồng đang làm phim, cũng như những kẻ thu lợi từ những cao trí tuệ trong xã hội, chỉ cần bao giờ yêu thương, kính phục, hay ngay cả thông cảm với những con người đã nghe theo tiếng gọi của đất nước, lên đường phục vụ. Và vào lúc mà một cuộc chiến âm thầm những không ngừng nghỉ đang diễn ra với việc lịch sử sẽ ghi nhận đất nước chúng ta tham dự ở Việt Nam như thế nào? Những kẻ chiến đấu chính sách của chính quyền, trăn lén, và tích cực những kẻ thù, cái kẻ thù mà sau cùng trở nên tàn ác và thối nát, không muốn được nhớ đến như là những kẻ quá dễ gây thù và làm nhục.

Giữa những người dân Mỹ bình thường, thái độ của họ trong khoảnh khắc gian nan này lạnh lùng hơn nhiều. Đồng ý sau những tin tức bất thanh lịch và những bóp méo về Việt Nam, thực tế là những công dân của chúng ta đang ý với chúng ta, những người đang chiến đấu, họ là với những kẻ làm suy yếu cuộc chiến đấu này. Khá thú vị là điều này được biết đúng với tư tưởng Mỹ, mà giờ đây vẫn còn được mô tả như là thành phần nổi loạn chống lại chiến tranh.

Những điều kiện trong bài: “Ý Kiến Quên Chúng”, những kẻ tập thể thăm dò của Gallup từ năm 1966 cho đến khi Hoa Kỳ chấm dứt sự tham dự chiến tranh ở Việt Nam cho thấy sự trở

Một thực ra &#n g h&# cu&# c chi&# n Vi&# t Nam lâu b&# n h&# n b&# t c&# l&# a tu&# i khác. Ngay c&# cho đ&# n tháng 1 năm 1973, khi 68 ph&# n trăm dân M&# trên 50 tu&# i tin r&# ng chuy&# n g&# i quân sang Vi&# t Nam là m&# t sai l&# m, ch&# có 49 ph&# n trăm nh&# ng ng&# i tu&# i t&# 25 đ&# n 29 đ&# ng ý. Nh&# ng phát hi&# n này cho th&# y gi&# i tr&# nói chung rõ ràng là không c&# c đoan, đi&# u này đã đ&# c c&# ng c&# thêm b&# ng k&# t qu&# b&# u c&# năm 1972 – trong đó l&# a tu&# i t&# 18 đ&# n 29 &# a thích Richard Nixon h&# n là George McGovern b&# ng t&# l&# 52% so v&# i 46 ph&# n trăm.

T&# ng t&# nh&# v&# y, m&# c dù trong quá kh&# nh&# ng ng&# i ch&# ng đ&# i này, mà ngày nay đang th&# ng lãnh gi&# i báo chí và gi&# i khoa b&# ng, đã khẳng khẳng nói ng&# c v&# i th&# c t&# , s&# xâm nh&# p vào Cam B&# t năm 1970 đã đ&# c &# ng h&# qu&# n chúng m&# nh m&# . S&# xâm nh&# p này đã gây ra s&# ph&# n đ&# i r&# ng kh&# p &# các sân tr&# ng đ&# i h&# c, k&# c&# m&# t v&# xung đ&# t làm cho b&# n ng&# i ch&# t&# Kent State University . Theo nh&# ng k&# t qu&# thăm dò đ&# lu&# n c&# a Harris g&# n 6 ph&# n 10 dân M&# tin r&# ng s&# xâm nh&# p vào Cam B&# t là đúng đ&# n. Đa s&# đ&# c h&# i ý ki&# n, trong cùng b&# n thăm dò này vào tháng 5 năm 1970, &# ng h&# tái oanh t&# c B&# c Vi&# t, m&# t thái đ&# cho th&# y s&# bác b&# hoàn toàn phong trào ph&# n chi&# n.

Các c&# u chi&# n binh Vi&# t Nam, dù b&# bôi b&# n th&# ng xuyên trên phim &# nh, trong các b&# n tin, và trong các l&# p h&# c, nh&# là nh&# ng chi&# n binh mi&# n c&# ng và th&# t b&# i, v&# n đ&# c nh&# ng ng&# i dân M&# bình th&# ng tôn tr&# ng. Trong m&# t nghi&# n c&# u toàn di&# n nh&# t t&# tr&# c đ&# n gi&# v&# nh&# ng c&# u chi&# n binh Vi&# t Nam (Harris Survey, 1980, &# y quy&# n b&# i Veterans Administration) , 73 ph&# n trăm công chúng và 89 ph&# n trăm c&# u chi&# n binh Vi&# t Nam đ&# ng ý v&# i câu phát bi&# u: “V&# n đ&# r&# c r&# i &# Vi&# t Nam là QUÂN Đ&# I CHÚNG TA Đ&# C YÊU C&# U CHI&# N Đ&# U TRONG M&# T CU&# C CHI&# N MÀ CÁC LÃNH T&# CHÍNH TR&# &# WASHINGTON KHÔNG CHO H&# Đ&# C PHÉP CHI&# N TH&# NG”, 70 ph&# n trăm nh&# ng ng&# i t&# ng chi&# n đ&# u &# Vi&# t Nam không đ&# ng ý v&# i câu phát bi&# u: “Nh&# ng gì chúng ta gây ra cho nhân dân Vi&# t Nam th&# t đáng x&# u h&# .” Tr&# n 91 ph&# n trăm nh&# ng ng&# i đã t&# ng ph&# c v&# chi&# n đ&# u &# Vi&# t Nam nói r&# ng h&# h&# nh di&# n đã ph&# c v&# đ&# t n&# c, và 74 ph&# n trăm nói r&# ng h&# th&# y tho&# i mái v&# i th&# i gian &# trong quân đ&# i. H&# n n&# a, 71 ph&# n trăm nh&# ng ng&# i phát bi&# u ý ki&# n cho th&# y h&# s&# n sàng chi&# n đ&# u &# Vi&# t Nam m&# t l&# n n&# a, ngay c&# n&# u bi&# t r&# ng cái k&# t qu&# chung cu&# c v&# n nh&# th&# và s&# gi&# u c&# t s&# đ&# lên đ&# u h&# khi h&# tr&# v&# .

B&# n thăm dò này còn có cái g&# i là “nh&# t k&# đo c&# m giác,” đ&# đo l&# ng thái đ&# c&# a công chúng đ&# i v&# i nh&# ng nhóm ng&# i khác nhau, v&# i thang đ&# m t&# 1 đ&# n 10. C&# u chi&# n binh t&# ng ph&# c v&# &# Vi&# t Nam đ&# c c&# m đ&# m 9.8 trên thang đ&# m này. Bác sĩ đ&# c 7.9, phóng viên truy&# n hình 6.1, chánh tr&# gia 5.2, nh&# ng ng&# i bi&# u tình ch&# ng chi&# n tranh 5.0, k&# tr&# n quân đ&# ch và ch&# y sang Canada đ&# c cho 3.3.

Trái ng&# c v&# i nh&# ng câu chuy&# n huy&# n tho&# i đ&# c dai đ&# ng ph&# bi&# n, hai ph&# n ba nh&# ng ng&# i ph&# c v&# &# Vi&# t Nam là quân tình nguy&# n ch&# không ph&# i b&# đ&# ng viên, và 77 ph&# n trăm nh&# ng

ngßi tß trßn là quân tình nguyßn. Trong số nhßng ngßi tß trßn: 86 phßn trăm là da trßng, 12.5 phßn trăm ngßi Mß gßc Phi Châu và 1.2 phßn trăm thußc các chßng tßc khác. Nhßng cáo bußc rßt phß bißn nhß là chß có dân thußc các nhóm thißu số và ngßi nghèo đßc giao cho nhßng công tác khó khăn trong quân đßi khi ß Vißt Nam là đßi u sai lßc. Số bßt quân bình trong cußc chißn, thßc ra chß đßn gißn là do nhßng thành phßn đßc quyßn đßc lßi trßn tránh trách nhißm cßa mình, và chính nhßng ngßi này kß tß thßi gian ßy đã kiên trì bồi bßn nhßng kinh nghißm vß cußc chißn đß nhßm tß bào chßa cho chính mình, phòng khi sau này số bß lßch số phán xét.

Thß còn nhßng kß không nhßng đã hißu sai ý nghĩa mßt cußc chißn, mà còn không hißu nßi dân tßc cßa mình, nhßng kß thußc thành phßn tinh hoa cßa xã hßi đó bây giß ra sao? Bây giß hß đang ß đâu nßu không phßi ß trong tòa Bßch ßc? Trên vßn đß lßch số quan yßu này, cái vßn đß đã xác đßnh thß hß cßa chúng ta, hß đßu mình thßt kín. Hß nên đßu mình nhß thß.

Đßi vßi nhßng kß đã đem cußc hành trình tußi trß đánh bßc trên cái ý tßng rßng tß qußc mình là mßt lßc lßng ác quß, sau khi nhßn ra số ngßay thß cßa mình trong nhßng năm sau năm 1975, chßc hß phßi có mßt cßm giác rßt kinh khßng. Thßt là sáng mßt, sáng lòng cho nhßng kß đã tßnh thßc, đã tß vßt tß qua đßc cß phßn ßng chßi tßi, đß chßng kißn cßnh tßng hàng trăm ngàn ngßi dân mißn Nam Vißt Nam chßy trßn “ngßn lßa tình nguyên cßa cách mßng” trên nhßng con tàu ßp ßp, số chßy trßn mà chßc chßn 50 phßn trăm đã vui thßy đßi đßy bißn, hoßc là nhìn thßy nhßng hình ßnh truyßn hình cßa hàng ngàn chißc số ngßi Cam Bßt nßm lẫn lßc trên nhßng cánh đßng hoang, mßt phßn nhß cßa hàng trißu ngßi bß gißt bßi nhßng ngßi Cßng Sßn “gißi phóng quân.”

Thßc vßy, chúng ta hãy thßng thßn nhìn nhßn. Thßt đáng tßi nhßc bißt bao khi nhìn vào khuôn mßt cßa mßt thßng binh, hay là nghe đßn tß tßt nghißp cßa mßt hßc sinh thß khoa ngßi Mß gßc Vißt Nam, mà ngßi cha quá cß cßa em đã chißn đßu bên cßnh nhßng ngßi Mß, cho mßt lý tßng mà bßn hß công khai mßa mai, chß đßu, và xem thßng. Và thßt là mßt đßi u đáng xßu hß khi chúng ta có mßt hß thßng chínhquyßn đã đß cho em hßc sinh đó thành công nhanh chóng ß đây, mà lßi không thßc hißn đßc mßt hß thßng nhß vßy ß quê hßng cßa em.